

tett, megfelelő átalány megállapítását a bejelentéssel együtt kérnie kell.

Az olyan keresetüzők, akik forgalmi adóköteles áruk forgalombahozatalával is foglalkoznak, az adómentességet csak akkor vehetik igénybe, ha az adómentes árukról külön könyveket vezetnek és igazolni tudják, hogy az adómentesnek feltüntetett bevételük valóban adómentes forgalomból származik. Ha az adózó bejegyzett kereskedő és rendszeres kereskedelmi könyveket vezet, külön könyvvitel nem szükséges, ha az adómentes gabona- és takarmányüzleteit külön számlákon könyveli. Ha az adózó adóját átalányösszegben fizeti, az átalánynak a gabona- és takarmányféllekre eső részét, kérelemre, törölni kell.

A rendelet életbelépéséig kötött és a korábbi rendelkezések szerint adóköteles ügyletek után a forgalmi adót meg kell fizetni. Azok az adózók, akik a jövőben forgalmi adó fizetésére nem kötelesek, a rendelet életbelépéséig teljesített adóköteles szállításaik után még le nem rótt forgalmi adót, tekintet nélkül arra, hogy az ellenértéket már megkapták-e vagy még nem, 30 nap alatt leróni tartoznak. Indokolt esetben a pénzügyigazgatóság részletfizetést engedélyezhet.

A rendelet 1927 szeptember 12-én lépett életbe.

A halászat és vadászat általános forgalmi adója. Az 1921. évi XXXIX. t.-c. 29. §-ának 2. bekezdése szerint a törvény alkalmazásában östermelésnek számít (tehát nem esik általános forgalmi adó alá) a vadászat és a halászat. Nem számít azonban östermelésnek a halászatnak vagy vadászatnak bérelt területen kereskedés céljából való üzése és a halaknak vagy vadaknak kereskedelem útján való forgalombahozatala.

Az 1927. évi V. t.-c. 37. és 39. §§-aiban felhatalmazást nyert a pénzügyminiszter arra, hogy — akár a hivatalos összeállításban, akár külön rendeletekben — az általános forgalmi adó anyagi jogszabályain is a változott viszonyokkal indokolt változtatást megtehessen. Ezen felhatalmazás alapján a pénzügyminiszter az 1928. évi 35.600. számú rendeletében (közétetett a Budapesti Közlöny 1928 június 9-én megjelent 130. számában) az 1921. évi XXXIX. t.-c. 29. §-ának fentebb ismertetett rendelkezését hatályon kívül helyezte és annak helyébe azt rendelte, hogy: „a törvény alkalmazásában östermelésnek számít a vadászat és halászat“.

Miután a törvény 29. §-ának 1. bekezdése szerint általános forgalmi adó alá az esik, aki az östermeléstől különböző kereseti tevékenységet fejt ki, a rendelet életbelépése napjától: 1928 július 1-től kezdve a vadászat és halászat nem esik a forgalmi adó körébe. Ezen törvényt módosító rendelkezés kapcsán módosított az 1921. évi 130.000. számú végrehajtási utasítás 9. §-ának 5. bekezdése is akként, hogy a halászat és mesterséges haltenyésztés abban az esetben sem esik általános forgalmi adó alá, ha a hal forgalombahozatala nem kereskedelmi tevékenység körében (nyílt üzlethelyiségben, állandó piaci bódében) történik. Nem forog fenn forgalmi adókötelezettség akkor sem, ha a halász (haltenyésztő) a halat csak alkalom-

szerűen viszi piacra. Ily esetben azonban a halász (haltenyésztő) helyhatósági bizonyítvánnyal igazolni köteles, hogy nem másoktól vásárolt halat árusít.

Ugyancsak nem esik forgalmi adó alá a vadászat és annak minden mellékhaszonvétele, ha a vadász a vadat (a vad húsát, bőrét stb.) kereskedelmi tevékenységnek nem tekinthető módon értékesíti, vagy csak alkalomszerűen viszi piacra. Az utóbbi esetben az értékesítő helyhatósági bizonyítvánnyal tartozik igazolni, hogy nem másoktól vásárolt vadat (vadhúst, bőrt stb.) árusít.

Gazdasági szemle.

Gazdasági minisztérium, új pénzügyminiszter. A háború pusztításai, a monarchia politikai összeomlása és gazdasági szétdarabolása, a két forradalom, a román invázió, Trianon, a jóvátételnek elkeresztelt hadisarc veszedelme és mindezek együttes hatásaként pénzünk majdnem teljes elértéktelenedése szülték állampénzügyeink és közgazdaságunk teljes leromlását. Az államháztartás egyensúlya még a legvérmesebb reményeket is meghaladó rövid időn belül helyreállott. Látjuk azonban, hogy ennek a nagy sikernek sötét színnel aláfestett árnyoldala is van. A névtelen adózó nem jövedelme egy részének az állam serpenyőjébe való hordásával állította helyre az államháztartás egyensúlyát, hanem vagyona megmaradt roncsainak feláldozásával. A közszolgáltatások immenzis megnövekedése és a megduzzadt állami bevételeknek nem mindig gazdaságos felhasználása nemcsak hogy nem segítették elő a magángazdaság helyzetének javulását, hanem annak további súlyosodását okozták. Már pedig ingoványos talaj felett emelkedik az állami pénzügyek díszes vára, ha nem szilárd magángazdaságon épült.

Az új gazdasági minisztérium feladata a magángazdaság talpraállítása és megerősítése, programja és ennek eszköze pedig az egyes gazdasági minisztériumok esetleg partikuláris szempontjain felülemelkedően mindazoknak az intézkedéseknek az előkészítése és érvényesítése, amelyek minden egyes gazdasági ág és ezzel az egész közgazdaság helyzetének megjavítására alkalmasak. Ezen feladat megvalósulásának megszervezője Bud János, akinek négyévi pénzügyminisztersége idején az állami pénzügyek rendeződtek. Ha a gazdasági minisztérium élén csak megközelítően oly fényes eredményt fog elérni, az ország közgazdaságának elismerésében lesz része.

Az új pénzügyminisztértől, Dr. Wekerle Sándortól azt várjuk, hogy nagynevű atyjának lesz méltó utódja. Szeretnénk, ha kincstárnoki teendőit abban a klasszikus szellemben vezetné, amely az „öreg“ Wekerlének 1909. évi egyenes adóreformjában megnyilatkozott. Szeretnénk, ha a gazdasági minisztért a közterhek csökkentése és az államfinanciának a gazdasági követelményekhez való alkalmazkodása iránti törekvésében támogatná és ha ezen törekvések megvalósulását megkönnyítené az